

meget at foretrække. Endnu har jeg dog ikke ment at burde stille Forslag derom.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Møller) fremdrog det store Spørgsmaal om Statstilskud til de private højere Almenskoler her i København. Jeg tror, det vilde blive for vidtløftigt nu at komme ind paa denne Sag, men da der her i Tinget er indbragt eller vil blive indbragt forskellige Andragender om Forhøjelse af Statstilskuddet til Realskoler udenfor København, om Statstilskud til de højere Almenskoler her i København og om Statstilskud til Realskoler her i Byen m. m., vil der jo senere blive rig Lejlighed til at komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Jeg skal begrænse mine politiske Bemærkninger til det mindst mulige, og jeg skal svare paa, hvad der er rettet til mig, siden jeg sidst havde Ordet.

Straks efter, at jeg havde sluttet min Tale forrige Gang, rejste det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) sig i Anledning af nogle Bemærkninger, jeg havde gjort om en tidligere Udtalelse af det ærede Medlem. Ærede Medlemmer ville erindre, at det var under en Polemik, jeg førte med det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle), at jeg gjorde gældende, at naar han vilde sige, at det var for mig en umulig Stilling at søge at fremme en fornuftig Toldreform paa Venstres Grundlag, naar Konseilspræsidenten havde udtalt, at han ikke kunde love en Nedsættelse i Militærudgifterne, maatte jeg bebrejde det ærede Medlem, at han ikke i Fjor, da den daværende Konseilspræsident havde udtalt, at Danmarks Neutralitet paa ingen mulig Maade kunde med Sikkerhed siges at ville medføre en Nedgang i Militærudgifterne, men muligvis endog vilde medføre en Forøgelse, rejste sig og sagde, at dette umuliggjorde en fornuftig Toldreform. Det ærede Medlem for Højrup udtalte da, at min Gengivelse af hans Udtalelse maatte opfattes som Gengivelse af et løsrevet Stykke af, hvad han havde sagt. Dette er saa urigtigt som vel muligt. Den daværende Konseilspræsident fik Ordet for udtrykkeligt og skarpt og gentagne Gange at præcisere det af mig anførte Standpunkt overfor det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), som havde udtalt, at han vilde haabe, at Regeringen straks vilde benytte en gunstig Lejlighed til at gennemføre Danmarks Neutralitet og dermed en væsentlig Formindskelse af Mili-

tærudgifterne. Overfor dette var det, at den daværende Konseilspræsident udtalte disse Ord, „at denne Slutning fra Danmarks Neutralisering til en Nedgang i de militære Udgifter er der ikke mindste Hjemmel for.“

Konseilspræsidenten udtalte endvidere: „Det er aldeles umuligt paa Forhaand at sige, om Danmarks Neutralisering vil bevirke en Nedsættelse eller en Forøgelse af de militære Udgifter“. Og han udtalte sluttelig for at rekapitulere det: „Om Danmarks Neutralisering i Almindelighed skal jeg udtale, at det vil sikkert blive et meget besværligt og i hvert Fald meget langvarigt Arbejde at faa den gennemført. Men jeg tvivler ikke paa, at en af Hovedbetingelserne for at faa den gennemført vil være, at vort Land efter Evne i rimelig Grad og efter rimelig Maalestok vil gøre sit til at vise sig beredt til at hævde vor Neutralitet i paakommende Tilfælde. Hvorvidt det vil medføre større Militærudgifter eller de samme eller mindre endnu, er jeg fuldstændig ude af Stand til at sige.“ Saa mange vare Ordene af den højtærede Konseilspræsident den Gang, og dem kan man ikke gaa fra. Det er ikke en løsreven Ytring, jeg her har citeret, det er omtrent hele det Afsnit af denne Tale, som blev holdt for at sige dette og intet andet. Da glemte det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds at protestere derimod. (*Zahle*: Det kom jo heller ikke den Sag ved!) Nej, det ærede Medlem vilde vist gerne have, at det ikke kom den Sag ved.

Umiddelbart efter, at de korte Bemærkninger vare sluttede efter Ministrenes sidste Taler, havde det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) Ordet, og han mente, at der var et Punkt, hvor jeg havde sagt noget urigtigt om Socialdemokraterne, og hvor Tiden, som han talte om, hurtigt havde indhentet mig. Det var med Hensyn til Socialdemokraternes Stilling til Indkomst- og Formueskatten. Thi, sagde han — og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har gentaget det senere —, vi ere ingenlunde Modstandere af Formue- og Indkomsts-katten, tværtimod, vi ere varme Venner af den, men det er kun den Maade, vi have faaet den paa, som vi ere Modstandere af. Ja, det kender man saa godt her i Livet, at man om en Ting, som man i Resultatet vil komme til Livs, siger: I og for sig har jeg ikke noget imod den Ting, men kun mod Maaden, hvorpaa den er kommen frem. Resultatet bliver imidlertid praktisk talt det samme. Det ærede